

Kivonat a Heidelbergi Káté hitvallásunkból

26. úrnapja

69. Miképpen emlékeztet és biztosít téged Isten a szent keresztségben arról, hogy Krisztus egyszeri keresztdozata javadra szolgál?

Krisztus, aki a vízzel való leöntést rendelte,¹ azt ígérte,² hogy az ő vére és Lelke olyan bizonyosan megtisztít engem lelkem tisztátalanságaitól, azaz minden bűnömtől, amilyen bizonyos az, hogy a víz a test szennyét lemossa.³

1Mt 28,19–20; ApCsel 2,38 • 2Mt 3,11; Mk 16,16; Róm 6,3–4 • 3Mk 1,4; Lk 3,3

70. Mit jelent az, hogy Krisztus vére és Lelke által megtisztított minket?

Egyrészt azt jelenti, hogy kegyelemből, Krisztusnak az ő keresztdozatában értünk kiontott véréért Istentől bűnbocsánatot kaptunk.¹

Másrészt: a Szentlélek megújított és Krisztus tagjává szentelt minket, hogy a bűnnek napról napra meghaljunk, és istenfélő és feddhetetlen életet éljünk.²

1Zsid 12,24; 1Pt 1,2; Jel 1,5; Zak 13,1; Ez 36,25 • 2Jn 1,33; 3,5; 1Kor 6,11; 12,13; Róm 6,4; Kol 2,12

71. Hol ígérte Krisztus, hogy az ő vére és Lelke ugyanolyan bizonyosan megtisztít minket, mint ahogyan a keresztvíz megmos?

A keresztség elrendelésekor, amikor így szólt:

„Menjete el, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe.”¹ – „Aki hisz, és megkereszteltetik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.”²

Ezt az ígéretet ismétli meg a Szentírás akkor is, amikor a keresztséget az újjászületés fürdőjének³ és bűneink lemosásának nevezi.⁴

1Mt 28,19 • 2Mk 16,16 • 3Tit 3,5 • 4ApCsel 22,16

27. úrnapja

72. A keresztvízzel való külső leöntés egyúttal a bűnök lemosása is?

Nem.¹

A büntől csak Jézus Krisztus vére és a Szentlélek tisztít meg minket.²

1Mt 3,11; 1Pt 3,21; Ef 5,26–27 • 21Jn 1,7; 1Kor 6,11

73. Akkor miért nevezi a Szentlélek a keresztséget az újjászületés fürdőjének és a bűnök lemosásának?

Alapos oka van annak, hogy Isten így beszél.

Nemcsak tanítani akarja ezzel, hogy Krisztus vére és Lelke által a bűnöktől való megtisztulás olyan, mint amikor vízzel lemosuk a test szennyét,¹

hanem ezzel az isteni záloggal és jeggyel egészen bizonyossá akar tenni minket afelől, hogy ő olyan valóságosan megtisztít bűneinktől, amilyen valóságos a vízzel való lemosás.²

1Jel 1,5; 7,14; 1Kor 6,11 • 2Mk 16,16; Gal 3,17

74. Meg kell-e keresztelni a csecsemőket is?

Meg, mert ők is Isten szövetségéhez és az anyaszentegyházhoz tartoznak, akár a felnőttek.¹ Isten nekik is megígérte a Krisztus vére által nyert bűnbocsánatot² és a hitet ébresztő Szentlelket.³

Ezért a keresztség által, mint a szövetség jegye által őket is be kell fogadni a keresztyén anyaszentegyházba, és így megkülönböztetni őket a hitetlenek gyermekeitől.⁴

Ez az Ószövetségben a körülmetélés által történt.⁵ Ehelyett rendelte Krisztus az Újszövetségben a keresztséget.⁶

11Móz 17,7 • 2Mt 19,14 • 3Lk 1,14–15; Ézs 44,1–3; Zsolt 22,11; ApCsel 2,39 • 4ApCsel 10,47 • 51Móz 17,14 • 6Kol 2,11–13

Kivonat a II. Helvét Hitvallásunkból

XX. A SZENT KERESZTSÉGRŐL

1. A keresztség szerzése. A keresztséget Isten szerezte és szentelte meg. Elsőnek János keresztelt, aki a Jordánban vízzel öntötte le Krisztust. Innen szállt át az apostolokra, és ők maguk is vízzel kereszteltek. Az Úr világosan megparancsolta nekik, hogy hirdessék az evangéliumot, és kereszteljenek az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében (Mt 28,19). A Cselekedetek könyvében Péter is ezt mondta a zsidóknak, amikor azt kérdezték, hogy mit cselekedjenek: Keresztelkedjék meg közületek mindenki a Jézus Krisztus nevében, a bűnök bocsánatára, és veszitek a Szentlélek ajándékát (ApCsel 2,37–38). Ezért a keresztséget egyesek Isten népe beavatási jelének is nevezték, amellyel tudniillik felavatták Isten választottait Istennek.

2. Egy a keresztség. Isten egyházában csak egy keresztség van, és elég is egyszer megkeresztelkedni vagy felavattatni Istennek. Az egyszer magunkra vett keresztség ugyanis egész életünkön át tart, és gyermekké fogadásunk örökre szóló pecsétje.

3. Mi a keresztség? Krisztus nevében megkeresztelkedni annyit jelent, hogy bejegyezzük, felavatnak és felvesznek Isten fiainak a szövetségébe, családjába és örökségébe, sőt, már most Isten nevét viseljük, vagyis Isten gyermekének neveztetünk; aztán megtisztulunk a bűnök szennyétől, és ajándékba megkapjuk Isten sokféle kegyelmét az új és tiszta életre. A keresztség tehát emlékezetünkben tartja és megújítja Istennek azt a hatalmas jótéteményét, amelyet a

halandó emberi nemzet iránt tanúsított. Ugyanis mindnyájan a bűnök szennyében születünk, és a harag fiai vagyunk. Isten pedig, aki irgalomban gazdag, megtisztít minket a bűntől, ingyen, az ő Fiának vére által, és őbenne minket gyermekeivé fogad; sőt, szent szövetséggel magához kapcsol, és különféle gazdag ajándékokkal lát el, hogy képesek legyünk új életet élni. Mindezeket a keresztség pecsételi meg. Mert Isten belsőleg, a Szentlélek által újjászüli, megtisztít és megújít, külsőleg pedig e legnagyobb ajándékokat pecsételi meg. Sőt, a vízzel meg is jeleníti és szemeink elé is helyezi azokat a nagy jótéteményeket.

Vízzel kereszstelkedünk meg. Ezért kereszstelnek meg, azaz öntenek le vagy hintenek meg látható vízzel. A víz ugyanis lemossa a szennyet, s az elbágyadt és felhevült testeket feléleszti és megfrissíti. Ezt teszi Isten kegyelme a lélekkel is, mégpedig láthatatlanul és lelkileg.

4. A keresztség elkötelezés. Ugyanakkor Isten a keresztség jelképével elkülönít minket minden más vallástól és néptől, és a maga tulajdonává szentel. Ezért amikor megkeresztelkedünk, megvalljuk hitünket, és elkötelezzük magunkat az Isten iránti engedelmségre, a test megöklésére és az új életre; s azért írjuk be magunkat Krisztus szent seregébe, hogy egész életünk során harcoljunk a világ, a Sátán és a saját testünk ellen. Ezenkívül azért kereszstelnek az egyház egy testévé, hogy az egyház minden tagjával békésen egyetértsünk az egy és ugyanazon vallásban és a kölcsönös szeretetben.

5. A keresztség formája. Hisszük, hogy a keresztségnek az a legtökéletesebb formája, amellyel maga Krisztus kereszstelkedett meg, és amellyel az apostolok kereszsteltek. Tehát nem tartjuk szükségesnek azokat a dolgokat, amelyeket később, emberi találmányként tettek hozzá és gyakoroltak az egyházban, a keresztség tökéletesítésére. Ilyen az ördögűzés, az égő gyertya, olaj, só, nyál és hasonló dolgok, vagy az a szokás, hogy a keresztséget minden évben kétszer, különféle szertartásokkal szentelik meg. Hisszük ugyanis, hogy az egyház egyetlen keresztségét Isten az első szerzéskor megszentelte, és igéjével szentté tette, és Isten első áldása okán az még ma is hathatós.

6. A keresztség kiszolgáltatója. Tanítjuk, hogy az egyházban a keresztséget nők vagy bábák nem szolgáltathatják ki. Pál ugyanis óvta a nőktől az egyházi szolgálatot, a keresztség pedig az egyházi szolgálatok közé tartozik.

7. Anabaptisták. Elítéljük az anabaptistákat, akik tagadják, hogy meg kell keresztelni a hívők újszülött gyermekeit. Minthogy az evangélium tanítása szerint ilyeneké a mennyek országa, és ők is benne vannak Isten szövetségében, miért ne adnánk nekik is Isten szövetségének jelét? Miért ne avatnánk be a szent keresztség által azokat, akik Isten tulajdonai, és az ő egyházában vannak? Elítéljük az anabaptistákat más hittételeik miatt is, amelyek mindenféle, Isten igéjével ellenkező dolgokat tartalmaznak. Nem vagyunk tehát anabaptisták, és velük egyetlen dologban sem vállalunk közösséget.